

TANRI'NIN TASARIMI - SİZİN SEÇİMİNİZ

Pınarbaşı Yayınları ile Küresel Üniversite

CEP BOYU EKРАН İÇİN

YEDİ

İSA, TANRI'NIN TASARIMINI BİLİYOR MUYDU?

... İsa Tanrı'nın Oğlu'ydu.

Marangozun dükkanının kapısında "Açık" levhası vardı. Usta olan babayla çırak olan oğul çalışıyorlardı. Dürüstlükleriyle tanınıyorlardı, çünkü marangoz ve oğlu, müşterinin seçmiş olduğu tasarıma uyma konusunda titizlik gösterirlerdi.

Çırak özel bir kişiydi ve büyük bir gelecek vaat ediyordu. Tek problemi işinde daha toy olmasıydı. Yaptığı her şeyi doğru yapardı, ama öğrenecek çok şeyi vardı. Bu çırağın bu kadar göze çarpma-

sının nedeni, bütün enerjisini işine dökme yeteneğiydi. Diğerleri günah içinde görünürlerken, marangozun oğlu bunun tam tersine içindeki arzudan ötürü, doğru olanı yaparken görünüyordu.

Bu tanım, Mesih'in çocukken nasıl olduğunu tanımlayabilir mi? Tabii ki, bunu ben yazdım, çünkü Mesih'in çocukluğu hakkında çok az şey yazılmıştır. Bildiğimiz bir şey varsa o da, O'nun çocukluğunun gerçek olduğudur.

Mesih bedence geliştiğinde doğal hayatın sınırlarına teslim oldu. Bebekken, hayatı tehlikeye girdiğinde annesinin O'nu korumak için kaçmaları gerekmişti. Sonsuz Tanrı Oğlu olduğu halde, rakibi çekmez Kral Hirodes O'nu öldürebilirdi.

Oğul Tanrı olarak, Mesih kesinlikle sonsuzluk planını biliyordu. Ama insan olmakla, öğrenmeyi ve Tanrı'yla dua aracılığıyla iletişim kurmanın insansal deneyimini paylaşmayı seçti.

O'nun hayatını incelediğimizde, Tanrı'nın tasarımını keşfetmenin ve izlemenin ne demek olduğu hakkında daha çok şeyler öğreneceğiz.

Bu derste şunları inceleyeceksiniz...

- * Mesih Sınırlar Aracılığıyla Öğrendi
- * Mesih Büyürken Öğrendi
- * Mesih Dua Ederken Öğrendi
- * Mesih Deneyimleriyle Öğrendi

MESİH

SINIRLAR ARACILIĞIYLA ÖĞRENDİ

Mesih dünyaya geldiğinde Kendisini sınırlayan şeylerle de tanışmış oldu. Yaratılışın Tanrısı (Yuhanna 1:3) Kendisini, Kendi yaratmış olduğu bedenle sınırladı! Tanrısal bilgisini, varlığını ve gücünü gönüllü olarak sınırladı. Birçok şeyi deneme yoluyla öğrendi.

Anne babasına boyun eğerek çocukluk-taki sınırlamaları ve sıkıntıları öğrendi. Çocukluğu normaldi; başka türlü düşünmek için hiçbir neden yoktur. Kuşkusuz küçük yaşta disipline alışmıştı. Büyürken bile sınırlar yavaş yavaş kalkıyordu. Baba'yla eşit olduğu halde O'nun sözünü dinleyerek Kendini sınırlayan konu-

ma razı oldu (Filipililer 2:6-8 *Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sımsıkı sarılacak bir hak saymadı. Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı.*).

Kendi isteğini değil, sadece Tanrı'nın isteğini yerine getirdi (Yuhanna 5:19, 30 *"Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır."*). İnsanın çeşitli baskılara tabi olduğunu gerçek deneyimlerle öğrendi. Doğal arzularımız bizden bir şey isterken, Tanrı bizden bambaşka bir şey

isteyebilir.

Denenmesi sırasında insansal yaşam özünün zayıfladığını hissediyordu, ama buna karşın seçimi nedeniyle taşları ekmek yapmaması gerektiğini de biliyordu (Luka 4:1-4 *İblis O'na, "Tanrı'nın Oğlu' ysan, şu taşa söyle ekmek olsun" dedi. İsa, " 'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz' diye yazılmıştır" karşılığını verdi.*). Yaşamın Yaratıcısı'nın yaşadığı ne ilginç bir deneyim!

MESİH BÜYÜRKEN ÖĞRENDİ

Mesih bilgi ve anlayışta gelişti. Kutsal Kitap, O'nun hayatında bunun gerçekleştiği birkaç alanı kaydeder.

Luka 2:40'ta Mesih'in çocukluk yılları tanımlanmıştır. *Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi.* Tanrı'nın lütfunun O'nun üzerinde olduğu belli olmalıydı, çünkü Kutsal Kitap O'nun küçük yaşlarda bile bilgelikle dolu olduğunu söyler.

Buna karşın hizmetine başlamadan önce hiçbir mucize gerçekleştirmedi (Yuhanna 2:11): *İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Celile'nin Kana Köyü'nde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler.*

On iki yaşındayken anne babası tarafından Fısıh Bayramı için tapınağa götürüldü (Luka 2:41-42 *İsa'nın annesi babası*

her yıl Fısıh Bayramı'nda Yerusalim'e giderlerdi. İsa on iki yaşına gelince, bayram geleneğine uyarak yine gittiler.). Yahudi toplumunda dinsel konularda yetişkin sayılacağı yaşa erişiyordu. Buna karşın hl anne babasına boyun eğmesi gerekiyordu.

Belki bu sırada İsa, bizlerin de büyürken hissettiğimiz bir tür sınanmayı hissediyordu. şu soruyla sık sık karşılaşırız: *“Kişi kendi hayatına yön vermeye ve kendi kararlarının sorumluluğunu kabul etmeye ne zaman başlar?”*

Mesih'in, Tanrı'nın varlığına ilişkin bilinci günden güne artıyordu, bu bilinç belki de yaşma göre çok ileri düzeylerdeydi. Bu durumun O'nun hayatında gerginlik

yarattığı açıktır. Tapınakta kalmakla anne babasının isteği arasında kalmıştı (Luka 2:43-51).

Luka 2:40'ta, Mesih'in bilgelikte yetkinleştiğini, Luka 2:52'de de bilgelikte geliştiğini okumamız ilginçtir. Bundan, bilgelğin bile kişinin olgunluk ve büyüme aşamasıyla bağlantılı bir armağan olduğu görülmektedir. Çocukken Mesih'i dolduran bilgeliğin akılsal ve ruhsal büyümeyle birlikte gelişmesi gerekiyordu.

Mesih kuşkusuz bu sırada Tanrı'nın Kendisi için olan tasarımı ve isteğiyle ilgili bir şeyler öğrenmişti. Oğulluğunu anlamaya başladığında tapınaktaki doğru yerini bulacaktı. Ancak Tanrı'nın Kendisi için olan isteği, Meryem'le Yu-

suf'u ve onların disiplin ve öğretisi altında geçecek yılları da içeriyordu. On iki yaşındayken resmin tamamını görmemiş, ama *bildiklerini* temel alarak on iki yaşında biri gibi karşılık vermişti. Gerçek şuydu ki, Tanrı henüz Mesih'in eğitimini tamamlamamıştı ve Mesih de hizmet için hazır değildi.

Mesih, gerçekleri anlamakta bizlerin ilerlediği gibi büyümüştü. Hizmetini erkenden *görmüştü*; onu anlamakta *büyümüştü*.

MESİH DUA EDERKEN ÖĞRENDİ

Mesih yalnızca büyürken öğrenmekle kalmadı, dua ederken de öğrendi. Dua,

bizlerin Tanrı'yla kurduğu bağlantı olduğu gibi, Mesih'in de Babası'yla kurduğu bilinçli bağlantıdır. Kutsal Kitap, O'nun delikanlılığındaki (30 yaşına kadar) dua alışkanlığı hakkında hiçbir şey söylemediği halde, üç yıllık hizmeti boyunca bunun, O'nun erken yaşta geliştirmiş olduğu bir alışkanlık olduğu görülür. Dua aracılığıyla Tanrı'nın tasarımı hakkında ne öğrenmiş olabilirdi?

Disiplin

Mesih, dua disiplinine Kendini teslim etti. Her zaman dua etmek o kadar kolay değildir; benliğin arzusu tarafından engeller olarak desteklenir. Hatta, Ruh'ta ıstırap aracılığıyla ulaşılan ruhsal zaferler, sık sık bedende çekilen acıların bedeli-

yle elde edilmiştir. Bedenimiz bu tür bir mücadelede yer almaktan uzak durmaya yatkındır.

Bu ilke, Mesih'in Getsemani'deki duasında çok açık bir şekilde gösterilmiştir. Burada O'nu, ruhsal anlayışına karşın, Baba'nın değiştirilemez isteğine teslim olurken görüyoruz. *"Baba, mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın"* dedi (Matta 26:39).

Bu, Tanrı'nın yollarını öğrenmek-te olan gerçek bir insanın yakarışıydı. O gerginliğin ve ıstırabın ortasında insansal bedeni tükeniş noktasına erişti ve bedeninden terler kan damlaları gibi akmaya başladı (Luka 22:44): *Derin bir acı içinde olan İsa daha hararetle dua etti. Teri, to-*

prađa dūŝen kan damlalarını andırıyordu.

İnsan bedeni her zaman fiziksel rahatlık arar. Kişiyi duaya ve duada yakarıŝa götürmeyi arzulamaz. Mesih, Adem'in günahı aracılığıyla gelen lanetten lekelenmemiş, kusursuz bir insansal doğaya sahip olduğu halde bu gerçeği iyi öğrenmişti.

Bağımlılık

Mesih dua ederken Babası'na nasıl bağımlı olması gerektiğini de öğrendi. Yeni bir işe başlamadan önce uzun uzun dua ederdi. On iki öğrencisini seçerken bütün geceyi dua ederek geçirmişti. Bu duanın sözleri kaydedilmemiş olduğu halde, seçmiş olduğu on iki kişiyi çağırırken Kendine güveni olduğunu görüyo-

ruz (Luka 6:12-16).

Elem çekmesi ve ölümünün zamanı yaklaşırken ettiği duayı duymamıza izin verilmiştir (Yuhanna 17). Burada Baba'yla olan ilişkisinin derecesini görüyoruz. Duası o kadar doğal, o kadar kişiseldi ki, burada neredeyse Baba'yı görebiliriz. Mesih, Baba'ya ilişkilerini ve Baba tarafından Kendisine verilenlere nasıl güvendiğini hatırlattı. Bu tam bir bağımlılık duasıydı.

Etkin İletişim

Mesih, duanın Tanrı'yla iletişimde tamamıyla etkin ve yeterli bir yol olduğunu da öğrendi. Dua ettiğinde bir şeyler oluyordu. Suda vaftiz olurken dua etti ve Kutsal Ruh O'nun üzerine bir güvercin biçti-

minde indi (Luka 3:21-22): *Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi O'nun üzerine indi. Gökten, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu.*

Öğrencileri, bir cinin kendisine baskı yaptığı bir çocuğu kurtaramadıklarında imansızlıklarından ötürü onları azarladı (Markos 9:19, 28-29). Zaferin duayla kazanılabileceğini söyledi. Gücü, dualarına tanıklık ediyordu: *İsa eve girdikten sonra öğrencileri özel olarak O'na, "Biz kötü ruhu neden kovamadık?" diye sordular. İsa onlara, "Bu tür ruhlar ancak duayla kovulabilir" yanıtını verdi.*

Lazar'ı diriltirken dua etti (Yuhanna 11:38-44): *İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: "Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim." Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, "Lazar, dışarı çık!" diye bağırdı. Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, "Onu çözün, bırakın gitsin" dedi.*

Dua aracılığıyla sürekli olarak Baba'nın gücünü ve gösterdiği yolu aradı. Duanın, Baba'yla iletişimde yeterli ve etkin bir aracı olduğunu öğrendi.

MESİH DENEYİMLERİYLE ÖĞRENDİ

Mesih deneyimleri aracılığıyla öğrendi. Kişi bir şeyi yaşadığında, bir şeyi bilip de ondan tamamen ayrıldığında, önceden sahip olduğundan farklı bir bilgiye sahip olur.

Tanrı'nın kutsallığı ayrılıkla nitelenir. Mesih, Tanrı'nın Oğlu olarak Kendisini günahla değil, günahkârla özdeşleştirmeye geldi. Hedefi insanların deneyimlerini paylaşmak, ama bu arada kutsallığını da korumaktı.

Mesih insan olma deneyimiyle bilmediği neyi öğrendi?

Ayartılma/Denenme Üzerinde Zafer

Mesih denenme aracılığıyla öğrendi. Denenme gözlemlediği bir şey değildi. Denenmenin O'nu yanlış yapmaya zorlamaktan başka her şeyi yapma gücüne sahip bir güç olduğunu düşündü. İsa'nın çölde denenirken neler yaşadığına bir bakın (Luka 4:1-13).

Kutsal Ruh tarafından çöle götürüldü ve kırk gün boyunca hiç yemek yemedi. Kırk gün süresince İblis tarafından çeşitli şekillerde denendi. Kutsal Kitap'ta kaydedilen üç denenmeyle karşılaştığında aç, yorgun ve fiziksel bakımdan zayıftı. İnsan olmasından kaynaklanan bedensel sınırları hissediyordu.

Yapmaya, ayartılmaya çalışıldığı etkinliklerin bazıları, özellikle de Şeytan'ın O'ndan taşları ekmeğe dönüştürmesini istemesi, o anda hiç de yanlış görünmüyordu.

Dünyanın bütün umudu Mesih'in açlık, yorgunluk, bitkinlik ve her türlü duruma karşın Baba'nın isteğini izlemesine bağlıydı. Bu tür bir çatışma, denenmeyi yaşamaktır.

Mesih'in zaferini diğer kişilerin başarısızlıklarıyla kıyaslayın. *Esav* birkaç saatlik bir avdan geri dönmüştü ve Yakup'un çorbasının kokusu kendisine dayanılmaz derecede çekici gelmişti (Yaratılış 25:27-34). *İsraililer'in* istedikleri türde yemekleri yiyebilecekleri Mısır'a dön-

meyi istemeleri için birkaç gün yetmişti (Mısır'dan Çıkış 16:1-3).

İsa yaşadığı deneyimler aracılığıyla öğrendi. Bedenin ve aklın zayıflığını öğrendi. Ayrıca ayartılmalarla/denenmelerle mücadele etmek için Sözün gücünün yeterliliğini de öğrendi. İsa, bizim zayıflıklarımızı anlar, ama günaha karşı sabrı yoktur (İbraniler 4:15): *Çünkü başkâhinitimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir.*

İtaat

Mesih, çektiği acılar aracılığıyla söz dinlemeyi öğrendi. Oğul'un gökte Babası'na boyun eğmesi doğaldır, zaten nasıl başka türlü olabilir ki? Ama insanın yeryü-

zünde itaatkâr olması, başka bir şeydir. Dünyanın, düşmüş yaratılışın ve Şeytan'ın bütün gücü buna karşı olduğunda insanın itaati, Tanrı'ya boyun eğiştir.

Bu tür bir söz dinleme acı çekme aracılığıyla öğrenilir (İbraniler 5:8 *Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi.*). Bunun başka bir yolu yoktur. Mesih'in bizim bildiğimiz gibi bilmesi, bizim itaat etmemiz gerektiği gibi itaat etmesi için insan olma-sı gerektiğini söylediğimizde, Kutsal Kitap'ı yanlış yorumlamıyoruz.

Çünkü muhalefet Her Şeye Gücü Yeten için ne anlama gelebilir ki? Yaşam'ın Kendisi için ölüm ne anlama gelebilir? İyileştirici Yahve için acı ne anlama ge-

lebilir? Sınırsız Kaynak için herhangi bir ihtiyaç ne anlama gelebilir? Okyanustan alınan bir bardak suyun okyanus üzerindeki etkisi ölçülebilir mi?

Ama beden alan Mesih için insan olmak sınırlı yaşamak anlamındaydı. İnsan olarak Tanrı'nın isteğine itaat etmeyi ancak bu şekilde öğrenebilirdi.

Mesih, Tanrı Oğlu'ydu. Dünyaya gelmeden önce her türlü bilgiye sahipti, ama Başkâhinimiz olmak ve bizleri Baba'nın önünde temsil etmek için göğe döndüğünde (İbraniler 12:2) Kendisiyle birlikte götürdüğü farklı bir bilgiydi: *Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta ölüme*

katlandı ve Őimdi Tanrı'nın tahtının sağında oturuyor.

Bu cesaret verici bir olay ve çok büyük bir örnektir. Mesih bizim önümüzden gidip bize yol göstermiŐtir. Tanrı'nın Kendisi için olan tasarımını öğrenmiş, izlemiŐ ve zafer kazanmıŐtır.